

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

398.332.41

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: *A karácsonyfa tragédiája*

Forrás:

*Világ**Bp.*

(Hely)

1921. XII. 24

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Old.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

— A karácsonyfa tragédiája. Már tavaly félfé aggodalommal néztünk a karácsony elé, lesz-e a karácsonyfánk, termel-e Csonka-Magyarország elég erdei fenyő, amely alkalmas a szeretet ünnepének jelképes ábrázolására? Tavaly bőven volt, de olyan árakkal, hogy nem is jó összehasonlítást tenni a békebeli árakkal. Az idei karácsonyfavásár teljesen olyan volt, mint akkor, amikor a Tátra szállította a kifogástalan tömör testű, szabályos minta-karácsonyfákat. A minőség azonban messze elmaradt a régiek mögött, árban azonban a Lomnici-csucsig ért el a vásár. A lakosság tehetősége szerint az egyes piacok nagyon elküldültek egymástól. A Belváros piaca, a vámháztéri Dunapart és a központi városháza udvara vezetői árakban. Erdőszerű mennyiség, amelyben a kifogástalan fa ára a 3000 koronát is elérte. Százötven koronánál olcsóbb fa nem volt, de ez a fáska már csak cserépbe való nagyságúra nőtt meg. A legkedveltebb nagyságu fa, a félméteres, a Belvárosban négyszáztól felfelé, a Lehel-téren háromszáztól felfelé, a Széna-téren hatszáztól felfelé, a Rákóczi-téren kétszáztól felfelé cserélt gazdát, de csak gyéren, mindenütt gyéren, mert péntek estig a budapesti karácsonyfavásáron a felhozott árak alig huszonöt százaléka fogyott el.

Nehéz eligazodni a panaszkodó árusok igazmondása között, mind panaszkodik, de az a sirás, amit a széna-téri vásárosok vittek véghez, egyenesen megindító. A Krisztina-körut 3. számú házától egészen a 23. sz. házig a járda mellett hármassorban és hegyhalomba állítva, közel négyezer fa várta a vevőt, elvértve akadt egy-egy vásárló, mind kis fát keresett,

félméterest.

Kétfélméteres jából péntek estig egyetlenegy sem fogyott el, pedig 3000 koronáról lementek 1200 koronáig.

— Az idén nem állít senki karácsonyfát — ezt sirták az árusok. Hat óra tájban sűrű köd lepte el az utcákat, a fákat kötelekkel csavarták össze az árusok s távozóban az egyik még elmondja:

— Ne tessék hinni, hogy mi vagyunk az oka a fa drágaságának. A budai községek termelői „sorozatban” adják el nekünk a fát. A legkisebttől a legnagyobbig, negyven darab van egy sorozatban, s válogatás nélkül át kell venni. Egy sorozat tizenkétezer korona. Tiszta üzleti kalkuláció, hogy mennyire szabhatjuk meg a fák árát, amelyből jó esztendőkből alig tíz százalék marad meg. A főváros erdeiből is jönnek sorozatok, de ezeket nem mindenki kapja meg. A fővárosi fák nem szépek, igen világosak. A közönség a sötétszínű fát jobban szereti. Holnap délig még van remény, ha holnap sem csinálunk üzletet, türelőanyag lesz a jából.

Pénteken reggel újra a piacokat járjuk. A karácsonyfa tragédiája most bontakozik ki teljes nagyságában. A Rákóczi-téri csarnokban félméteres fát öt koronáért kínálnak. Igaz, hogy gyér galyu, „világos”, de fa. Egy természetes néni egy forint husz krajcárért hirdeti kis fát. Sokan megállnak a szokatlan pénznem hallatára s fogy is a fája. A Garay-téren igen szép fák kelnek el husz koronáért s a Hunyadi-téren tizenöt korona a csinosabb fák ára.

Szomorú vásár, fájó gondolat a karácsonyfát ismétlő tragédia...

Székesfővárosi háziomda 1920